ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 26. novembra 2009 *

Vo veci C-363/08,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 25. júna 2008 a doručený Súdnemu dvoru 7. augusta 2008, ktorý súvisí s konaním:

Romana Slanina

proti

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia C. Toader, C. W. A. Timmermans, K. Schiemann (spravodajca) a P. Kūris,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. júla 2009,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pani Slanina, v zastúpení: M. Tröthandl, Rechtsanwalt,

— Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien, v zastúpení: W. Pavlik, splnomocnený zástupca,

— rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer a M. Winkler, splnomocnené zástupkyne,

— grécka vláda, v zastúpení: S. Vodina a O. Patsopoulou, splnomocnené zástupkyne,

— poľská vláda, v zastúpení: M. Dowgielewicz, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz, splnomocnený zástupca,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 35, ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Slaninovou, rozvedenou rakúskou štátnou príslušníčkou, ktorá premiestnila svoje bydlisko do Grécka, a Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien, v súvislosti s vymáhaním rodinných prídavkov a daňového bonusu, ktoré dotknutá osoba poberala na svoju dcéru v Rakúsku.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 1 písm. f) bod i) nariadenia č. 1408/71 definuje pojem „rodinný príslušník“ takto:

„… akákoľvek osoba definovaná alebo uznaná za rodinného príslušníka alebo označená za člena domácnosti právnymi predpismi, podľa ktorých sa poskytujú dávky… ak však uvedené právne predpisy považujú za rodinného príslušníka alebo člena domácnosti len osobu, ktorá žije v spoločnej domácnosti so zamestnancom alebo samostatne zárobkovo činnou osobou, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak je dotknutá osoba závislá najmä na tejto osobe. …“

4 Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 sa tento článok uplatňuje na:

„… zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby, na ktoré sa vzťahujú alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov a ktoré sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov…, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

5 Článok 13 nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„1. Pokiaľ v článku 14c nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

a) na pracovníka zamestnaného na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu…

…“

6 Článok 73 tohto nariadenia nazvaný „Zamestnanci alebo samostatne zárobkovo činné osoby, ktorých rodinní príslušníci majú bydlisko v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát“ znie takto:

„Zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá podlieha právnym predpisom členského štátu, má nárok ohľadom svojich rodinných príslušníkov, ktorí majú bydlisko na území iného členského štátu, na rodinné dávky, ktoré sú ustanovené právnymi predpismi prvého štátu, ako keby mali bydlisko v tomto štáte, podľa ustanovení prílohy VI [pokiaľ ustanovenia prílohy VI nestanovujú inak — *neoficiálny preklad*].“

7 Článok 76 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 „Pravidlá priority v prípadoch prekrývania [súbehu — *neoficiálny preklad*] nároku na rodinné dávky podľa právnych predpisov príslušného štátu a podľa právnych predpisov členského štátu bydliska rodinných príslušníkov“, stanovuje:

„Keď počas rovnakého obdobia tým istým rodinným príslušníkom z dôvodu vykonávania zárobkovej činnosti právne predpisy členského štátu, na území ktorého majú rodinní príslušníci bydlisko, priznajú nárok na rodinné dávky, nárok na rodinné dávky, ktoré náležia podľa právnych predpisov iného členského štátu, ak to prichádza do úvahy podľa článkov 73 alebo 74, bude pozastavený do výšky, ktorú priznávajú právne predpisy prvého členského štátu.“

8 Ak aj bolo nariadenie č. 1408/71 zmenené a doplnené v priebehu obdobia dotknutého v spore vo veci samej, tieto zmeny a doplnenia nemajú vplyv na riešenie tohto sporu.

Vnútroštátna právna úprava

9 Na základe § 2 ods. 1 zákona o vyrovnávaní rodinných výdavkov prídavkami (Familienlastenausgleichsgesetz) z roku 1967 (ďalej len „FLAG“) majú na rodinné prídavky na deti nárok osoby, ktoré majú bydlisko alebo zvyčajné bydlisko na federálnom území.

10 § 2 ods. 2 FLAG stanovuje, že nárok na rodinné prídavky má osoba, ktorej domácnosti je dieťa členom. Osoba, ktorej domácnosti nie je dieťa členom, ale v podstatnej miere znáša výdavky na chod tejto domácnosti, má nárok na rodinné prídavky v prípade, že na ne nemá nárok žiadna iná osoba na základe prvej vety tohto odseku.

11 § 2 ods. 8 FLAG stanovuje, že osoby, ktoré majú bydlisko aj na území federácie, aj v zahraničí, majú nárok na rodinné prídavky len vtedy, ak sa centrum ich záujmov nachádza na území federácie a ak sa deti trvale zdržujú na tomto území. Podľa tohto istého ustanovenia má osoba centrum svojich záujmov v štáte, s ktorým má najužšie osobné a hospodárske väzby.

12 § 26 ods. 1 FLAG stanovuje:

„Ktokoľvek, kto neoprávnene poberal rodinné prídavky, je povinný nahradiť príslušné sumy…“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že pani Slanina je matkou dievčaťa menom Nina, narodeného v roku 1991. V čase, keď sa rodinné prídavky začali pani Slaninovej vyplácať, boli podmienky na ich poskytnutie splnené.

14 Od roku 1997 býva pani Slanina v Grécku, kde Nina od jesene toho istého roku navštevuje školu. Jej otec, bývalý manžel pani Slaninovej a rakúsky štátny príslušník, má bydlisko v Rakúsku, kde vykonáva zárobkovú činnosť. Žalobkyňa vo veci samej vykonáva ako jediná rodičovské práva vo vzťahu ku svojej dcére. Otec dieťaťa je povinný platiť výživné, ale neplatí ho.

15 Pani Slanina poberala v Rakúsku v období od 1. januára 1998 do 31. októbra 2003 rodinné prídavky a daňové bonusy za svoju dcéru Ninu v celkovej výške 10 884,95 eura, konkrétne 7 824,79 eura rodinných prídavkov a 3 060,16 eura daňového bonusu. Rozhodnutím Finanzamt (Daňového úradu) Mödling (Rakúsko) z 22. októbra 2003 sa od nej požaduje vrátenie týchto súm z dôvodu, že od roku 1997 mala aj s dcérou trvalé bydlisko v Grécku. Finanzamt sa totiž domnieva, že jedna z podmienok poskytnutia rodinných prídavkov na základe § 2 ods. 8 FLAG, konkrétne podmienka, že centrum záujmov a trvalé bydlisko dieťaťa sa nachádzajú v Rakúsku, nebola splnená.

16 Do roku 2001 pani Slanina nevykonávala v Grécku žiadnu zárobkovú činnosť, ani nebola evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Svoje finančné potreby si uhrádzala vďaka podpore rodičov a zo svojich úspor. Od roku 2001 vykonáva každoročne od mája do začiatku októbra sezónnu pracovnú činnosť ako turistický sprievodca pre jeden grécky podnik.

17 Odvolanie podané pani Slaninovou proti rozhodnutiu Finanzamt Mödling z 22. októbra 2003 bolo zamietnuté najskôr predbežným rozhodnutím Finanzamt z 9. decembra 2004, potom rozhodnutím Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien, z 30. júna 2005. Žalobkyňa vo veci samej v nadväznosti na to podala žalobu na vnútroštátny súd, ktorý predložil prejudiciálny návrh. V podstate tvrdí, že ak aj na základe rakúskej právnej úpravy nemala nárok na rodinné prídavky, malo sa uplatniť nariadenie č. 1408/71. Pokiaľ otec Niny a jej bývalý manžel mal bydlisko a pracoval v Rakúsku, pani Slanina mala podľa článku 73 tohto nariadenia nárok na rodinné prídavky bez ohľadu na to, že mala bydlisko v Grécku.

18 Za týchto okolností Verwaltungsgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Vyplýva z nariadenia č. 1408/71…, že rozvedenej bývalej manželke muža s bydliskom v Rakúsku zamestnaného v tomto štáte, ktorá sama nevykonáva

žiadnu pracovnú činnosť, ostáva zachovaný nárok na rodinné prídavky (na dieťa) voči Rakúsku, keď do iného členského štátu premiestni svoje bydlisko a centrum svojich záujmov, a ďalej tam nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť?

2. Má vplyv na odpoveď poskytnutú na prvú otázku skutočnosť, že Rakúsko — kde rozvedený manžel ostal, má svoje bydlisko a vykonáva zárobkovú činnosť — za určitých okolností priznáva tomuto mužovi nárok na rodinné prídavky (na dieťa), ak neexistuje nárok rozvedenej manželky?

3. Vyplýva z nariadenia č. 1408/71 rozvedenej manželke nárok na rodinné prídavky (na dieťa) voči Rakúsku, kde rozvedený manžel a otec dieťaťa má svoje bydlisko a vykonáva zárobkovú činnosť, ak dôjde k zmene skutkových okolností uvedených v prvej otázke v tom zmysle, že manželka začne vykonávať zárobkovú činnosť v uvedenom inom členskom štáte?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

19 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 73 nariadenia č. 1408/71 má vykladať v tom zmysle, že si rozvedená osoba, ktorej rodinné prídavky vyplácal príslušný orgán členského štátu, v ktorom mala bydlisko a v ktorom jej bývalý manžel naďalej žije a pracuje, zachováva nárok na tieto prídavky aj vtedy, ak opustí tento štát a usadí sa so svojím dieťaťom

v inom členskom štáte, kde nepracuje, a to aj v prípade, ak by bývalý manžel, otec dieťaťa, mohol poberať uvedené prídavky v štáte svojho bydliska.

20 Zo spisu vyplýva, že pani Slanina je bývalou manželkou zamestnanca, ktorý v období dotknutom v spore podliehal podľa článku 13 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1408/71 právnym predpisom Rakúskej republiky, teda členského štátu na území ktorého vykonával zárobkovú činnosť.

21 Podľa článku 73 nariadenia č. 1408/71 zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá podlieha právnym predpisom členského štátu, má na svojich rodinných príslušníkov, ktorí majú bydlisko na území iného členského štátu, nárok na rodinné prídavky stanovené právnymi predpismi prvého štátu, ako keby mali bydlisko v tomto štáte.

22 Cieľom uvedeného článku 73 je zaručiť pre členov rodiny pracovníka podliehajúceho právnym predpisom členského štátu, ktorí majú bydlisko v inom členskom štáte, poskytovanie rodinných prídavkov stanovených platnými právnymi predpismi prvého štátu (pozri rozsudky z 10. októbra 1996, Hoever a Zachow, C 245/94 a C-312/94, Zb. s. I-4895, bod 32, ako aj z 5. februára 2002, Humer, C-255/99, Zb. s. I-1205, bod 39).

23 Hoci vnútroštátny súd nepoložil Súdnemu dvoru otázku v tomto ohľade, je potrebné uviesť, že nárok na rodinné prídavky na dieťa, na základe článku 73 nariadenia č. 1408/71 vyplácané buď pani Slaninovej, alebo jej bývalému manželovi, skutočne podliehal podmienke, aby dieťa patrilo do osobnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71. Táto pôsobnosť je vymedzená v článku 2 tohto nariadenia. V zmysle tohto článku 2 ods. 1 sa uvedené nariadenie uplatňuje najmä na „zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby, na ktoré sa vzťahujú alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov, a ktoré sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov…, ako aj na ich rodinných príslušníkov…“.

24 Čo sa týka pojmu „rodinný príslušník“, ten je definovaný v článku 1 písm. f) bode i) nariadenia č. 1408/71 tak, že označuje „akúkoľvek osobu definovanú alebo uznanú za rodinného príslušníka alebo označenú za člena domácnosti právnymi predpismi, podľa ktorých sa poskytujú dávky…; ak však uvedené právne predpisy považujú za rodinného príslušníka alebo člena domácnosti len osobu, ktorá žije v spoločnej domácnosti so zamestnancom alebo samostatne zárobkovo činnou osobou, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak je dotknutá osoba závislá najmä na tejto osobe.“

25 V prvom rade teda toto ustanovenie výslovne odkazuje na vnútroštátne predpisy, keď ako „rodinného príslušníka“ označuje „akúkoľvek osobu definovanú alebo uznanú za rodinného príslušníka alebo označenú za člena domácnosti právnymi predpismi, podľa ktorých sa poskytujú dávky…“, konkrétne vo veci samej ustanoveniami FLAG.

26 V druhom rade článok 1 písm. f) bod i) nariadenia č. 1408/71 zavádza výhradu, podľa ktorej „ak však uvedené [vnútroštátne] právne predpisy považujú za rodinného príslušníka alebo člena domácnosti len osobu, ktorá žije v spoločnej domácnosti so zamestnancom alebo samostatne zárobkovo činnou osobou, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak je dotknutá osoba závislá najmä na tejto osobe…“.

27 Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha, aby overil, či je podmienka stanovená článkom 1 písm. f) bodom i) nariadenia č. 1408/71 v prejednávanej veci splnená, teda či dieťa, hoci nežilo so svojím otcom počas obdobia dotknutého vo veci samej, možno považovať v zmysle a na účely uplatnenia vnútroštátneho práva za „rodinného príslušníka“ jeho otca, a pokiaľ nie, či ho možno považovať za „najmä závislé“ na svojom otcovi.

28 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že bývalý manžel pani Slaninovej skutočne bol povinný platiť výživné na svoju dcéru Ninu. Skutočnosť, že ho neplatil, je irelevantná pre posúdenie otázky, či je dieťa členom jeho rodiny.

29 Za predpokladu, že zistenia vnútroštátneho súdu by ho mali viesť k záveru, že situácia sporná vo veci samej spadá do osobnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71, vzniká otázka, či sa osoba nachádzajúca sa v situácii pani Slaninovej môže opierať o článok 73 tohto nariadenia. Vnútroštátny súd sa navyše pýta, či okolnosť, že rozvedený manžel ostal v Rakúsku, kde pracuje a má na základe vnútroštátneho práva nárok na prídavky dotknuté vo veci samej, môže mať vplyv na nárok osoby nachádzajúcej sa v situácii pani Slaninovej na zachovanie vyplácania uvedených prídavkov.

30 V tomto ohľade treba najskôr zdôrazniť, že skutočnosť, že pani Slanina a jej bývalý manžel sú rozvedení, je irelevantná. Súdny dvor totiž už pripustil, že hoci sa nariadenie č. 1408/71 výslovne netýka rodinných situácií nasledujúcich po rozvode, nič neodôvodňuje ich vylúčenie z pôsobnosti uvedeného nariadenia. Jedným z bežných dôsledkov rozvodu je, že dieťa sa zverí do starostlivosti jedného z dvoch rodičov, u ktorého bude mať svoje bydlisko. Je však možné, že z rôznych dôvodov, v tomto prípade po rozvode, rodič, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti, po rozvode opustí svoj členský štát a usadí sa v inom členskom štáte s cieľom pracovať tam tak ako vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok Humer, alebo s cieľom vykonávať tam zamestnanie až niekoľko rokov po zriadení bydliska, ako je to v prejednávanej veci. V podobnom prípade sa aj bydlisko maloletého dieťaťa premiestni do tohto iného členského štátu (pozri rozsudok Humer, už citovaný, body 42 a 43).

31 Treba uviesť, že rodinné prídavky nemôžu byť už vzhľadom na svoju povahu považované za prináležiace určitej osobe nezávisle od jej rodinnej situácie. V dôsledku toho je irelevantné, či je príjemcom rodinných prídavkov pani Slanina, a nie samotný pracovník, teda jej bývalý manžel (pozri rozsudok Humer, už citovaný, bod 50).

32 Vzhľadom na predchádzajúce treba na prvú a druhú otázku odpovedať, že článok 73 nariadenia č. 1408/71 sa má vykladať v tom zmysle, že rozvedená osoba, ktorej rodinné prídavky vyplácal príslušný orgán členského štátu, v ktorom mala bydlisko a v ktorom jej bývalý manžel naďalej žije a pracuje, si zachováva nárok na tieto prídavky na svoje dieťa pod podmienkou, že bude uznané za „rodinného príslušníka" uvedeného bývalého manžela v zmysle článku 1 písm. f) bodu i) tohto nariadenia, a to aj vtedy, ak opustí tento štát a usadí sa so svojím dieťaťom v inom členskom štáte, kde nepracuje, a to aj v prípade, ak by bývalý manžel, otec dieťaťa, mohol poberať uvedené prídavky v členskom štáte svojho bydliska.

O tretej otázke

33 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či má skutočnosť, že pani Slanina začala vykonávať zárobkovú činnosť v Grécku, vplyv na existenciu jej nároku na rodinné prídavky v Rakúsku.

34 Ak by sa preukázalo, že výkon uvedenej zárobkovej činnosti skutočne viedol v Grécku k vzniku nároku na rodinné prídavky ekvivalentné prídavkom poberaným v Rakúsku, bola by odpoveď na túto otázku kladná.

35 Z pripomienok gréckej vlády a Komisie vyplýva, že grécka právna úprava upravuje vyplácanie rodinných prídavkov len vo vzťahu k určitým zamestnancom. Toto vyplácanie sa vždy viaže na pracovný vzťah, pričom bydlisko v Grécku samo osebe nepostačuje. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby určil, či okolnosť, že pani Slanina

vykonávala zárobkovú činnosť na území Helénskej republiky, jej zakladá nárok na rodinné prídavky v tomto členskom štáte.

36 Ak by sa ukázalo, že to tak bolo, bolo by potrebné uplatniť pravidlo „vylúčenia súbehu“ podľa článku 76 nariadenia č. 1408/71. Účelom tohto ustanovenia je vyriešiť súbeh nárokov na rodinné prídavky vyplývajúcich jednak z článku 73 tohto nariadenia a jednak z vnútroštátnych právnych predpisov štátu bydliska členov rodiny, na základe ktorých vzniká nárok na rodinné prídavky z dôvodu vykonávania zárobkovej činnosti (pozri rozsudok zo 7. júna 2005, Dodl a Oberhollenzer, C-543/03, Zb. s. I-5049, bod 53).

37 Na základe článku 76 nariadenia č. 1408/71 povinnosť vyplácať rodinné prídavky by teda v prvom rade prislúchala Helénskej republike ako členskému štátu bydliska Niny a jej matky. Nárok na rakúske prídavky by bol na základe článku 73 tohto nariadenia pozastavený až do výšky stanovenej gréckymi právnymi predpismi.

38 Vzhľadom na predchádzajúce treba na tretiu otázku odpovedať tak, že keďže vykonávanie zárobkovej činnosti osobou nachádzajúcou sa v situácii žalobkyne vo veci samej v v členskom štáte jej bydliska skutočne zakladá nárok na rodinné prídavky, má podľa článku 76 nariadenia č. 1408/71 za následok pozastavenie nároku na rodinné prídavky vyplácané na základe právnych predpisov členského štátu, na území ktorého bývalý manžel tejto osoby vykonáva zárobkovú činnosť, a to až do výšky sumy stanovenej právnymi predpismi členského štátu jej bydliska.

O trovách

39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 73 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, sa má vykladať v tom zmysle, že rozvedená osoba, ktorej rodinné prídavky vyplácal príslušný orgán členského štátu, v ktorom mala bydlisko a v ktorom jej bývalý manžel naďalej žije a pracuje, si zachováva nárok na tieto prídavky na svoje dieťa pod podmienkou, že bude uznané za „rodinného príslušníka“ uvedeného bývalého manžela v zmysle článku 1 písm. f) bodu i) tohto nariadenia, a to aj vtedy, ak opustí tento štát a usadí sa so svojím dieťaťom v inom členskom štáte, kde nepracuje, a to aj v prípade, ak by bývalý manžel, otec dieťaťa, mohol poberať uvedené prídavky v členskom štáte svojho bydliska.**

2. **Keďže vykonávanie zárobkovej činnosti osobou nachádzajúcou sa v situácii žalobkyne vo veci samej v členskom štáte jej bydliska skutočne zakladá nárok na rodinné prídavky, má podľa článku 76 nariadenia č. 1408/71 v znení**

zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97 za následok pozastavenie nároku na rodinné prídavky vyplácané na základe právnych predpisov členského štátu, na území ktorého bývalý manžel tejto osoby vykonáva zárobkovú činnosť, a to až do výšky sumy stanovenej právnymi predpismi členského štátu jej bydliska.

Podpisy